

tøjer mv. til inddrivelse af vægtafgift (lønindeholdelse).

De skyldige beløb inddrives efter reglerne i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer. Det foreslås, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive skyldige beløb efter reglerne i opkrævningsloven. Dette svarer til, hvad der er gennemført på en lang række andre områder i lov nr. 431 af 6. juni 2005 om ændring af forskellige love, der er vedtaget i tilslutning til lov om opkrævning af og inddrivelse af visse fordringer (lov nr. 429 af 6. juni 2005).

Til nr. 15

Med ændringen indføres der straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af oplysningspligten i forslaget til § 150 e, stk. 3.

Til nr. 16.

Med ændringen indføres der straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for den, der undlader at efterkomme et påbud eller forbud, der er udstedt i medfør af EU-regler.

Bestemmelsen skal sikre efterlevelsen af de EU-regler, der i stigende grad gennemføres på luftfartsområdet.

Til nr. 17

Formålet med bestemmelsen er at samle reglerne om tilsyn. Reglerne findes i luftfartsloven, i administrative forskrifter, der er udstedt i medfør af loven, og i bestemmelser, der er fastsat som vilkår for tilladelser i henhold til loven.

Bestemmelsen skal sikre luftfartsvæsenets adgang til luftfartøjer, anlæg og virksomheder. Ud over luftfartsvæsenets adgang foreslås det sikret, at sagkyndige eller andre myndigheder, som kan tillægges opgaver efter loven, f.eks. besigtigelse af luftfartøjer efter lovens § 23 eller at træffe afgørelser med hjemmel i § 152, stk. 2, får samme adgang til de relevante tilsynsobjekter. Endelig skal bestemmelsen sikre efterlevelsen af de EU-regler, der i stigende grad gennemføres på luftfartsområdet, og hvor der kan være fastsat regler om, at medlemsstaterne skal sikre, at Kommissionen eller sagkyndige, der udpeges af Kommissionen, i praksis har mulighed for at kontrollere, at reglerne i forordningerne overholdes. Som eksempel herpå kan nævnes forordning nr. 2320/2002 af 16. december 2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart (security-forordningen).

Med anlæg sigtes der først og fremmest til flyvepladser, men også andre anlæg som f.eks. flyvesikringstjeneste og navigationshjælpemidler på jorden

samt andre virksomheder, der er omfattet af luftfartslovgivningen. Dette omfatter bl.a. luftfartsselskaber, værksteder og uddannelsesvirksomheder (flyveskoler mv.).

De oplysninger og dokumenter, som tilsynsmyndigheden skal have adgang til, er bl.a. al teknisk dokumentation vedrørende luftfartøjer, virksomheders (luftfartsselskaber, værksteder, flyveskoler mv.) kvalitetsstyringssystemer, piloters personlige logbøger og regnskabsoplysninger for de virksomheder, der er underlagt økonomiske krav.

Bestemmelsen giver ikke hjemmel til, at tilsynspersonale kan tiltvinge sig adgang til lokaliteterne uden retskendelse. Konsekvensen af, at adgang nægtes, kan variere fra at stoppe en konkret flyvning til inddragelse af et luftfartøjs luftdygtighedsbevis eller tilladelse til at drive en virksomhed inden for luftfart, fordi myndighederne ikke kan udføre det foreskrevne tilsyn. Hvis oplysningspligten i stk. 3 tilsidesættes, kan der tillige rejses straffesag for overtrædelse af bestemmelsen eventuelt med påstand om tvangsbøder efter retsplejelovens § 997, stk. 3, indtil forpligtelsen opfyldes.

Bestemmelsen er undergivet de almindelige regler i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, herunder bestemmelsen i § 10 om »selv-inkrimineringsprincippet«. Denne bestemmelse indebærer, at hvis der foreligger en konkret mistanke om begåede strafbare overtrædelser, gælder pligten til at meddele oplysninger ikke i forhold til den mistænkte, medmindre det kan udelukkes, at de pågældende oplysninger kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse. Kompetencen til at foretage tilsyn m.v. forventes delegeret til luftfartsvæsenet.

Til nr. 18

Statens Luftfartsvæsen har i en længere årrække i visse tilfælde fastsat administrative forskrifter, som indebærer, at de standarder, der vedtages af FN's internationale luftfartsorganisation ICAO eller af den europæiske samarbejdsorganisation Joint Aviation Authorities (JAA), skal følges. Eksempler herpå er ICAO's tekniske instruktioner for lufttransport af farligt gods, ICAO's standarder for etablering af flyvepladser, JAA's standarder for typecertificering af luftfartøjer og JAA's standarder for luftfartsselskabers operationer. I sådanne tilfælde oversættes standarderne ikke til dansk.

Regler, der ikke oversættes til dansk, retter sig primært til den internationalt orienterede del af luftfartsbranchen og de tilknyttede erhverv, f.eks. værksteder og speditører. Baggrunden for ikke at oversætte ved-